

Marjon zit op de grote glijbaan.
Alleen.
Helemaal bovenaan.
Met het rode hartje in haar handen.
Tjark zit beneden, in het zand.
Hij wacht tot Marjon naar beneden glijdt.
Maar dat gebeurt niet.
Ze staart dromerig naar de witte wolken.
Traag schuiven ze voorbij.
Kon ze maar met zo'n wolk mee...
Dan kon ze...
- 'Is dat jouw hond?'
Marjon schrikt.
Beneden bij de glijbaan staat een jongen.
Hij staat op de plaats waar Tjark daarnet nog zat.
Op zijn hoofd draagt hij een papieren kroon.

Er staat een dikke zes op.
Marjon speurt de speeltuin af.
- 'Tjark!' roept ze luid.
Ze kijkt naar het parkeerterrein.
De auto van papa is er nog.
Maar waar is Tjark dan?
- 'Hij loopt dààr, bij de vijver,' zegt de jongen.
Marjon ziet haar hond.
Hij hangt wat rond in de buurt van een visser.
- 'Ik ben jarig vandaag,' zegt de jongen.



- 'Dat zie ik ook wel,' snauwt Marjon hem toe.
- 'Ik heet Jens. Mijn papa trakteert me. Op een groot bord spaghetti en een cola.'
- 'En je mama?' vraagt Marjon.
- 'Die trakteert ook.'
- 'Eet jij dan twee borden spaghetti?'
Jens lacht.
- 'Eén bord van papa en mama samen, dommerik.'
- 'Ik ben niet dom,' zegt Marjon grimmig. 'Ik ben al zeven.'
- 'En ik zes!'
- 'Hoeveel is zeven plus zes?' vraagt Marjon.
Jens haalt zijn schouders op.
- 'Dertien! Dommerik!'
Marjon lacht gemeen.
- 'Straks gaan wij taart eten,' zegt Jens plagend. 'En jij lekker niet!'
Marjon voelt een steek in haar borst.
- 'Jawel!' roept ze fel. 'Mijn mama bakt elke week taart. De lekkerste taart van de hele wereld.'
Jens zwijgt.
Hij hurkt neer.
Met zijn handen veegt hij wat zand tot een heuveltje.
- 'Zullen we een kasteel bouwen?' vraagt hij. 'Dan gaan we er samen in wonen. Jij bent de koningin en ik ben de koning. Dan gaan we trouwen. Kom je?'

Hij gaat op handen en voeten op de glijbaan staan en maakt een bruggetje.
Om Marjon onderdoor te laten.
Marjon krijgt een naar gevoel.
Dan duwt ze zich af.
Maar als ze beneden is, trapt ze naar Jens.
Recht in zijn gezicht.
De jongen valt in het zand.
Hij voelt aan zijn neus.



Tussen zijn vingers loopt een straaltje bloed.
Zo rood als het hartje in de handen van Marjon.
- 'Ik wil niet met je trouwen, dommerik!'
Jens loopt huilend naar het café.
Marjon vlucht zonder om te kijken naar de vijver.
Ze gaat op haar buik in het gras liggen.
Het is nog een beetje nat.
Toch blijft ze liggen.
Tjark komt aangerend.
- 'Lig!' beveelt Marjon.
Tjark gaat naast haar liggen.
Hij vleit zijn hoofd tegen het hare.
Hij snuffelt aan het rode hartje in haar hand.
Marjon aait hem over zijn kop.
Haar hart klopt in haar keel.
Ze loert naar de deur van het café.
- 'Hij is begonnen, Tjark... Hij merkte toch wel dat ik geen zin had om te spelen...'
Ineens gooit ze het rode hartje weg.
In het water.
Traag dobbert het weg van de kant.
Marjon gluurt weer naar de deur van het café.